

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28

гр. Разград, 14.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Рая П. Йончева

при участието на секретаря М. В. Н.
като разглежда докладваното от Рая П. Йончева Частно търговско дело № 20223300900006 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производство по реда на чл. 679ТЗ.

Производството е образувано молба вх. вх. № 751/28.II.2022г., депозирана от НАП, в качеството му на кредитор с приети в производството по несъстоятелност на "СИТИГАЗ/н/" АД ЕИК 117002035 за отмяна на решение, взето на 18.II.2022г. от проведното се по реда на чл. 677, ал. 1, т. 5 от ТЗ ОС на кредитори -за определяне окончателното възнаграждение на назначения в производството синдик в размера на 30 000,00лв.

Твърди, че взетото решение от събранието на кредиторите съществено ощетява интересите на част от кредиторите с приети в производството по несъстоятелност на длъжника вземания, включително НАП. Твърди се, че по смисъла на чл. 693 от ТЗ в производството са приети и неудовлетворени публични вземания, възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност на длъжника, които биха били удовлетворени по реда на чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ при евентуално разпределение на получените от реализация на активите на дружеството суми, върху които няма привилегия, предпоставяща предпочитително удовлетворяване на част от кредиторите, взели с мнозинството си обжалваното решение. Твърди, че определянето на окончателното възнаграждение на синдика в подобен размер съществено ощетява кредиторите с приети вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 и т.7 от ТЗ, включително НАП като кредитор с приети вземания.

В с.з., чрез процесуалния си представител по пълномощие –гл. инспектор Г., с приети публични вземания НАП заявява, че поддържа жалбата си и пледира за отмяна на решението като постановено в нарушение на принципа, гарантиращ съразмерното удовлетворяване на кредиторите.

В законоустановения и предоставен им за това срок, от правото си на отговор по жалбата са се възползвал синдикът и кредитори с приети като привилегирани с обезпечения вземания. Позовано на липса на легитимация, оспорват жалбата като процесуално недопустима, а по същество - като неоснователна. При редовност в призоваването, същите не се явяват и не изпращат свой представител за насроченото по същество на жалбата с.з.

Съдът като се запозна с наведените доводи, протокола от проведеното общо събрание и след служебна справка по т.д.№ 25/2015г. по описа на РОС, намира следното:

Видно е от протокола от проведеното на 18.II.2022г. събрание на кредиторите, че същото е било свикано при дневен ред по чл. 677, ал. 1, т. 5, предл. последно от ТЗ като събранието е протекло при участие на длъжника и на кредитори, включени в списъка по чл.668, т.1 ТЗ, чрез представляващи ги по правилото на

чл.670ТЗ лица .

Искането е депозирано от правно легитимирано лице в законоустановения седмодневен срок от провеждане на събранието, съгласно [чл. 679, ал.2 от ГПК](#), поради което се явява допустимо.

Разгледано по същество, същото се преценява от съда като основателно.

Съгласно разпоредбата на чл. 679, ал. 1 от ТЗ по искане на длъжника или на кредитор съдът по несъстоятелността може да отмени решение на събрание на кредиторите на несъстоятелния длъжник, ако същото е незаконосъобразно или при съществено ощетяване на част от кредиторите. В настоящия случай се атакува решение на събрание на кредиторите, с което е определено окончателно възнаграждение на синдика на несъстоятелния длъжник във фиксиран размер от 30 000,00лв, взето преди приключване на неговата дейност, с доводи, че така взетото решение съществено ощетява част от кредиторите на несъстоятелността, по конкретно тези с приети вземания с поредност на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 6 и сл. от ТЗ.

С молбата за отмяна на процесното решение не се въвеждат твърдения за допуснати при вземането му процедурни нарушения и несъобразяване на волята на кредиторите с императивно предписание на закона, поради което съдът следва да ограничи преценката си само до посоченото ощетяване на кредиторите.

Такова би било налично, когато с решението някой от кредиторите, или част от тях са поставени в неравностойни с другите кредитори условия (в този см. се възприема хипотезата на "ощетен кредитор" в Решение № 83 от 27.11.2013 г. на ВКС по т. д. № 940/2012 г., I т. о., ТК).

В случая се атакува решението на събранието на кредиторите за определяне на окончателно възнаграждение на синдика. Съгласно чл. 661, ал. 4 от ТЗ, окончателното възнаграждение на синдика се определя в зависимост от определени показатели. За да е налице посочената в чл.679 ТЗ хипотеза, следва да се установи, че процесното решение ощетява пряко или създава възможност за такова разместване на имуществени блага, при което една част от кредиторите в производството по несъстоятелност биха били ощетени, като това ощетяване следва да бъде съществено. Следва да се посочи също, че извън правомощията на съда в производството по чл. 679 от ТЗ е да преценява целесъобразността на взетото от събранието на кредиторите решение.

Възнаграждението на синдика, независимо дали е текущо или окончателно, подлежи на изплащане като разноски от масата по несъстоятелността (чл. 723, т. 2 от ТЗ), с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ. Следователно същото е с поредност на удовлетворяване преди вземанията на работници/служители (по т. 4), публичноправните вземания на държавата и общините, възникнали до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност (по т. 6) и съответно вземанията на останалите хирографарни кредитори (по т. т. 7-9).

Възнаграждението на синдика, независимо дали е текущо или окончателно подлежи на изплащане като разноски от масата (чл. 723 ТЗ) с ред непосредствено след кредиторите със специални привилегии и преди вземанията с общи привилегии(чл. 722ал. 1, т. 3 ТЗ), но това не е следствие от размера на разноските, а от учредените преди откриване на производството обезпечения от самия длъжник, чието действие законът съхранява в производството по несъстоятелност. Самия размер на тези разноски законодателят не е лимитирал, за разлика от индивидуалното изпълнение, където пропорционалната такса, представляваща по съществото си именно окончателно възнаграждение на орган, приложил ефективно способ на изпълнение е ограничена до 1/10 от събраното вземане. В настоящия случай мнозинството от кредиторите е възприело фиксиран размер от 30 000,00лв. като съответни на извършеното от синдика по установяване и осребряване масата на несъстоятелността.

Окончателното възнаграждение на синдика се определя след приключване на дейността на конкретното лице в конкретното производство по несъстоятелност. За разлика от текущото възнаграждение, то се дължи само по преценка на кредиторите, изразена чрез вземане на решение в този смисъл от събрание на кредиторите. Окончателното възнаграждение цели да стимулира синдика да изпълни с дължимата грижа на добър търговец задълженията си в производството по несъстоятелност. То може да се определи на синдика и при приключване на отделен етап от производството по несъстоятелност, в който приключва дейността му. Решение относно начина на определянето му може да се вземе от събранието на кредиторите и преди това - чл. 661, ал. 5 от ТЗ.

В чл. 661, ал. 4 са предвидени критериите за определяне на окончателното възнаграждение на синдика, но законът не предвижда изискване решенията на колективния орган на производството по несъстоятелност да бъдат изрично обосновавани.

Възнаграждението на синдика, независимо дали е текущо или окончателно, подлежи на изплащане като разноски от масата по несъстоятелността (чл. 723, т. 2 от ТЗ), с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ. Следователно същото е с поредност на удовлетворяване преди вземанията на работници/служители (по т. 4), публичноправните вземания на държавата и общините, възникнали до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност (по т. 6) и съответно вземанията на останалите хирографарни кредитори (по т. т. 7-9).

Само по себе си, решението на ОС на кредиторите за окончателното възнаграждение на синдика не накърнява интересите на кредиторите, доколкото дейността на синдика ползва всички кредитори. В случая обаче окончателно възнаграждение на синдика в размер на 30 000,00лв. от събраните при осребряването суми води до извод, че кредиторът с публични вземания и хирографарните кредитори биха били съществено ошетени при разпределянето на събраните суми в несъстоятелността в резултат на успешно провежданите иски и осребряването на активите, т. е. преди тяхното удовлетворяване 30 000,00лв. от събраните суми биха били разпределяни за удовлетворяване на окончателното възнаграждение на синдика.

В допълнение, следва да се посочи, че съгласно чл. 4 от Наредба № 33/23.10.2003 г. на БНБ за възнаграждението на синдика в банка в несъстоятелност, след шестия месец от датата на назначаването на синдика на банка се определя като процент от общата сума на осребреното имущество и събраните вземания по определени пера, като максималният праг е до 0,7%. Определеното окончателно възнаграждение на синдика на "Ситигаз" АД н/ЕИК117002035 от 30 000,00лв., при постъпили от осребрено имущество 503 800,00лв., надхвърля този максимален праг с 8 пъти, което подкрепя горния извод, че същото би довело до съществено ошетяване на част от кредиторите на търговеца.

По изложените съображения съдът намира, че молбата по чл. 679 от ТЗ, подадена на кредитора НАП, се явява основателна и следва да бъде отменено атакуваното решение на събранията на кредиторите.

Настоящото определение не подлежи на обжалване - в този смисъл постановеното по реда на чл. 274, ал. 3 от ГПК и имащо задължителен характер за съдилищата определение № 219 от 06.04.2015 г. по ч. т. д. № 3650/2014 г. на ВКС, I ТО. В същото е прието, че определението на съда по несъстоятелността по чл. 679, ал. 4 ТЗ /по искане за отмяна на решение на събрание на кредиторите/ не подлежи на обжалване според общите правила на Глава XXI на ГПК, към които препраща нормата на чл. 613а, ал. 3 ТЗ. Под "съответния ред" по смисъла на чл. 613а, ал. 3 ТЗ законодателят е визирал предпоставките за обжалваемост, съгласно чл. 274, ал. 1, т. 1 и 2 ГПК, които не са налице по отношение на определението по чл. 679, ал. 4 ТЗ (по искане за отмяна решение на събрание на кредиторите): същото не е преграждащо за развитието на производството по несъстоятелност, както и обжалваемостта му не е изрично предвидена в закона - определението по чл. 697, ал. 4 ТЗ е извън обхвата на актовете в производството по несъстоятелност, които подлежат на инстанционен контрол посредством частна жалба пред съответния апелативен съд. В този смисъл са постановените от ВКС: определение № 142 от 08.03.2016 г. на ВКС, по ч.т.д. № 337/2016 г., II ТО, Опр. № 28/14.01.2014 г. по ч. т. д. № 4450/2013 г. на II ТО; Опр. № 721/23.11.2012 г. по ч. т. д. № 709/2012 г. на I ТО; Опр. № 677/11.10.2013 г. по ч. т. д. № 3274/2013 г. на II ТО; Опр. № 407/12.06.2013 г. по ч. т. д. № 2040/2013 г. на I ТО; Опр. № 668/30.09.2014 г. по ч. т. д. № 2188/2014 г. на I ТО; Опр. № 676/10.10.2013 г. по ч. т. д. № 3663/2013 г. на I ТО.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 679 от ТЗ по молба на НАП, действащ като кредитор с приети публични вземания Н. А. П. решение, взето на 18.II.2022г. от провело се по реда на чл. 677, ал. 1, т. 5 от ТЗ ОС на кредитори - за определяне окончателното възнаграждение на назначения в производството синдик в размера на 30 000,00лв.

Препис от определението да се изпрати за сведение по търговско дело № 25/2015 г. о опис на РОС.

Определението да се впише по реда на чл.634в ТЗ.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____